

Beskrivelse af Bernhard Olsens 3 bondestuer på Kunstindustriudstillingen i 1879

Københavns Stadsarkiv, Trinitatis Kirkes arkiv, no.23

Transskriberet af Jesper Vang Hansen, 2007

Efter Bernhard Olsen møde med Dr. A. Hazelius på Verdensudstillingen i Paris i 1878, blev det etnografiske museum i Stockholm forbilledet for at skabe et museum for den danske bondestand i Danmark. Nogle prøveopstillinger på Kunstindustriudstillingen i 1879 i København gav starten på dannelse af et nyt museum for bondestanden. I 1880-85 indrettede Bernhard Olsen et museum på Ringerloftet over Trinitatis Kirke. I 1885 skabtes "Dansk Folkemuseum" i Panoptikon-bygningen på Vesterbrogade.

Nedenstående trykte skrivelse, som er et uddrag fra dagbladet "Dagens Nyheder", findes som bilag til ansøgningen til Trinitatis Kirkes Inspektion om at leje Kirkeloftet.

Brudstykke af en Artikel i „Dagens Nyheder” 27/1 79, om Kunst- og Industriudstillingen.

De gamle danske Bondehjem, der med en fuldendt Smag og Sagkyndighed er sam-menpassede som Mosaik af utallige smaa, med utrættelig Samlerflid i Øst og Vest hentede Enkeltheder, er Mesterstykker af U d s t i l l i n g s kunst.

I Landbostandens Udstilling ser man straks, at det ikke er tilfældigt, hvad her er kommen til Udstilling, og hvad der ikke er det. Her savnes Intet, og her er Intet tilovers. Men her er det, ogsaa noget Helt, der er tilsigtet. Det var et kunstnerisk sammenføjjet Billede af Bondens Hjem, der skulde gives, og i det var der ligesaa lidt Plads til at udstille Alt, hvad der fra forskjellig Side kunde blive indsendt, som der var Mulighed for at undvære hvad der tilfældigvis ikke blev tilsendt Udstillingen, her maatte det bedste vælges, det Overflødige vrages og det Manglende skaffes tilveje, og det er lykkedes i den Grad, at man skulde tro, det, Hele var fiks og færdigt hentet fra en og samme gamle Bondegaard og sat op paa Udstillingen skjøndt det virkelige Forhold er, at Sengen er hentet hos en Mand, Stolpeskabet hos en Anden, Bordendestykket bag Højsædet hos en Tredie, Bordene hos en Fjerde, Sejerværket hos en Femte, Panelet hos en Sjette, Vinduerne hos en Syvende o. s. v., og at den tilføjede Ramme, som holder Mosaiken samlet, er udført med en saa grundig Sagkundskab, og en saa omhyggelig Gjengivelse af enhver Enkelthed, at Ingen kan ane, hvor det, supplerende Arbejde begynder og ender. Man er midt inde i Virkeligheden, der er ikke en Spaan i Væggen, ikke en Trevl i Tøjet, ikke et Bogstav i Tankesproget paa Væggen, hvis Ægthed man betvivler. Skilderierne, Hesteskoen ved Døren, Julemærkerne paa Loftsbjælken, Sankthansurterne og Bynkekvisten, Sibøtterne under Loftet - Alt er i sin Orden og paa sin Plads, og Figureerne, der staa eller sidde fordringslast omkring i Stuen i de ægte gamle Dragter, hjælper Illusionen saa højt, at man fristes til at give sig i Snak med dem.

Amagerstuen og Hedeboestuen er lige fuldendte. Den førstnævnte er noget finere i sin Stil og de mere pyntelige Dragter, særlig Brudeparrets, samler og fastholder vel endnu flere Gjæster end den sællandske Stue, dog er jeg nærved at tro, at der er den stærkeste Stemning i denne. Det lille Kammers bor man ikke overse. Det indeholder en Mængde herlige gamle Sager samlede fra alle forskellige Øer og Egne. Jeg maatte afskrive hele Kataloget for at give de Læsere, der ikke har set disse tre Stuer, et Begreb om deres Indhold.

Men hvem er nu Mester for alt dette?

Ja, derom staar der rigtignok ikke et Ord i Kataloget, men det er alligevel ingen Hemmelighed. Alle de Mange, der har bidraget mere eller mindre til Fremkomsten af disse Udstillingens Pragtnumre, veed jo, med hvilken Iver og Ihærdighed, Sagkundskab og Kjærlighed Direktør Bernhard O1sen i et halvt Aarstid har arbejdet paa at samle og sammenføje Elementerne til dem.

Det er paa den yderste Tid, at det er lykkedes ham at bjærge disse Rester og det er højst rimeligt, at det neppe vilde have lykkedes nogen Anden saa godt. Hver Dag fyldes disse Værelser af beundrende Landboere, og hver Uge ser man Samlere og Handelsmænd kaste graadige Blikke paa de prægtige Sager. Mon vi nu med sædvanlig Sparsomhed vil se paa, at det, der med saa stor Flid og Dygtighed er samlet, atter skal splittes.

ERIK BØGH.